

Charakteristika předmětu DĚJEPIS (v BLOKU; zkratka DEJb)

1. Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu

Předmět DĚJEPIS (v BLOKU) představuje v rámci vzdělání na čtyřletých gymnáziích a na vyšším stupni víceletých gymnázií součást vzdělávací oblasti ČLOVĚK A SPOLEČNOST. Předmět je vyučován v posledním ročníku gymnázia (tj. IV. ročník a oktáva), a to jako součást tzv. Společenskovědního základu spolu s předměty Politologie a Zeměpis. O hodinové dotaci tohoto předmětu informuje tabulka ŠVP.

Ve výuce DEJb si žáci osvojují informace o nejnovějších dějinách konce 19. a celého 20. století (s možnými přesahy do současnosti), a to českých (československých) i světových. DEJb tak mají význam především pro žáky, kteří se chtějí profilovat v humanitních oborech.

Vyučovací předmět DEJB realizuje poměrnou část obsahu vzdělávacího oboru Dějepis RVP G. Realizují se v něm rovněž tematické okruhy průřezových témat RVP G, a to zvláště Mediální výchova, Multikulturní výchova a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (viz tabulka). Tematický plán je rozpracován do podrobného rozpisu (viz přehledy ŠVP G).

V předmětu DEJb jsou žáci vedeni k tomu, aby rozuměli různým novodobým dějinným událostem a zvrátům, přemýšleli o nich, získávali schopnost diskutovat o nich a formulovat vlastní názory na jejich příčiny, průběh a důsledky, a to v projevech ústních i písemných. Dále mají odlišovat různá dobová sdělení o téže události, uvědomovat si objektivnost – subjektivnost sdělení, záměrnou manipulaci s dobovými prameny a nutnost historického nadhledu a odstupu. Jsou vedeni k analýze a kritice. To vše je vede k přesnějšímu chápání skutečnosti i přesahů dějinných událostí do dnešních dnů.

Cílem výchovně-vzdělávacího procesu ve vyučovacích předmětu DEJb je v návaznosti na RVP G vybavit žáka klíčovými kompetencemi, a tím ho připravit k celoživotnímu učení, profesnímu, občanskému i osobnímu uplatnění. Prohloubení teoretických znalostí povede k lepší orientaci v politických, národnostních, náboženských aj. problémech současného světa a pochopení jejich historických kořenů a dějinných souvislostí. Jednotlivá témata jsou netradičně nazvána po významných politických osobnostech 20. století, neboť rovněž poznání jejich soukromí povede k pochopení jejich myšlenkových pochodů, názorů a důležitých i osudových rozhodnutí. DEJb si rovněž klade za cíl efektivní pochopení a využití mezipředmětových vztahů, zvláště s politologií a geografií (zeměpisem), ale také například s psychologii, sociologií či cizími jazyky.

Příležitostí pro opravdové talenty je zvláště středoškolská odborná činnost (SOČ).

2. Sebehodnocení žáka

Podklady pro hodnocení žáka (studenta) se získávají zejména soustavným pozorováním aktivit žáka (studenta) v hodinách DEJb, sledováním jeho výkonů a připravenosti na výuku a výslednou analýzou, písemným zkoušením (testy, úvahy) a v neposlední řadě samostatnými pracemi, zvláště prezentacemi. I tyto jednotlivé formy mají být nápomocny k vlastnímu sebehodnocení (autoevaluaci) žáka, jež je realizována především těmito formami:

Nezbytnou podmínkou pro autoevaluaci žáka (studenta) je rozbor případných nedostatků (chyb) v písemných projevech (testech) tak, aby si žák uvědomil chyby a nepřesnosti, kterých se dopustil.

Žáci jsou vedeni k tomu, aby po ústním zkoušení zhodnotili svůj výkon s poukazem na předvedené znalosti a dovednosti. Totéž platí – snad ještě ve větší míře – v případě žákovských prezentací (referátů). Po jejichž předvedení musí žák shrnout kladné a záporné stránky svého výkonu a uvědomit si, v čem by případně mohl být jeho příští výstup lepší.

Žák je rovněž veden k tomu, aby byl schopen výstižně zhodnotit výkon jiných, stejně jako aby byl schopen přijmout chválu i kritiku ze strany svých spolužáků.

3. Profil absolventa

Vzhledem k faktu, že není vyučovací předmět DEJb předmětem povinným, nýbrž povinně-výběrovým jako součást tzv. Společenskovědního bloku, předpokládá se, že si jej z řad žáků zvolí zájemci o humanitní obory. Profil absolventa DEJb je proto odlišný od profilu absolventa předmětu Dějepis, vyučovaného v I.-III. ročníku (resp. kvintě až septimě).

1. Absolvent prokazuje zvládnutí vzdělávacího programu DEJb za jeden rok studia tím, že se orientuje v obecně historických událostech a souvislostech světových a českých (československých) dějin konce 19. a celého 20. století a je schopen podat o těchto událostech přehled.

2. Absolvent má přesnou časovou orientaci ve vybraných událostech světových a českých (československých dějin), umí tyto události synchronizovat

3. Absolvent dovede vysvětlit vztahy mezi jednotlivými událostmi, formuluje jejich příčiny, průběh a následky a provádí analýzu jejich významu pro vývoj daného státu, období, či dokonce lidstva.

4. Absolvent zná přesně vymezený soubor pojmů.

5. Absolvent interpretuje dobové prameny.

Gymnázium Jiřího Ortena, Kutná Hora

6. Absolvent si uvědomuje souvislosti českých (československých) dějin a dějiny Kutné Hory, resp. Kutnohorska, dokáže zařadit regionální události do celostátního kontextu a orientuje se v základní literatuře regionálních dějin (Kutné Hory)

7. Absolvent má již základní znalosti z předmětu Dějepis (viz tabulka ŠVP G pro DEJ) a stejně tak má již vytvořený základní hodnotový systém v oblasti člověk a společnost. Své postoje a hodnotový systém absolvent dále rozvine v předpokládaném dalším studiu na vysoké škole.

4. Výchovné a vzdělávací strategie

- v oblasti motivace:

Výuka musí být poutavá a mnohotvárná. Při předávání informací i při nácviku dovedností upozorňujeme žáky na teoretické i praktické využití poznatého, případně je vyzýváme, aby formulovali vlastní názory na využitelnost předávaného učiva. Učitel rovněž zapojuje žáky do předmětových soutěží (viz výše), čímž je motivuje k dalšímu, hlubšímu studiu.

- v oblasti rozvoje kompetencí k učení:

Učitel vede žáka k tomu, aby sám v textových a jiných pomůckách vyhledal příklady zkoumaného jevu, sám stanovil pravidla pro tento jev typická a následně aby se sám pokusil vytvořit příklady vlastní, kde by právě získané vědomosti uplatnil. Procvičujeme se žáky rovněž práci s textem, zvl. čtení (sledování) a následnou analýzu dobových dokumentů, novin, zvukových či filmových záběrů apod., a vedeme je k chápání významu klíčových slov. Nezbytností je, aby žák poznával smysl a cíl učení, chápal důležitost poznávaného a uvědomoval si možnosti svého dalšího zdokonalování.

- v oblasti rozvoje kompetencí k řešení problémů:

V předmětu DEJb klademe především důraz na to, aby žák vnímal nejrůznější problémové situace a na základě získaných poznatků tyto situace řešil. V předmětu DEJ žák zejména aplikuje poznatky z předmětů Dějepis, Politologie a Zeměpis (blok).

- v oblasti rozvoje komunikativních kompetencí:

Gymnázium Jiřího Ortena, Kutná Hora

Vyžadujeme logické formulace, přesné vyjadřování vlastních myšlenek a názorů. Vedeme žáky k odpovědím na doplňovací otázky typu „proč“, „co by se stalo, kdyby...“, „co bylo důsledkem toho, že...“ ad. V souvislosti s výše uvedenými kompetencemi k řešení problémů je žák schopen vytvářet vlastní mluvené (popř. psané) projevy. Učitel vybírá a předkládá žákům vhodné dobové dokumenty (písemné, obrazové i zvukové), a tím je motivuje k analýze a společné diskusi. Rovněž zadáváním referátů (prezentací) vede učitel žáky k tomu, aby vyslovovali své názory, zaujímal postoje, obhajovali je, byli schopni akceptovat protiargumenty a vzájemně tolerovali své názory.

- v oblasti rozvoje sociálních a personálních kompetencí:

Se závěrem uvedeným výše v oblasti rozvoje komunikativních kompetencí souvisí rozvoj kompetence sociální a personální: Učitel vede žáka ke komunikaci nejen mezi nimi, ale také mezi žákem a jeho spolužáky (diskuse). Žáci musí reagovat na své vlastní projevy i projevy druhých a pod vedením učitele kontrolovat, opravovat a hodnotit své výkony (písemné i mluvené). Učí se tak nejen aplikovat své znalosti, řešit odborné problémy v daném předmětu, ale také vhodně a citlivě sdělovat výtky i pochvaly, navrhnout jiná další možná, lepší řešení apod. Na druhou stranu se žáci tímto učí přijímat kritiku ze strany svých vrstevníků, reagovat na ni a příště se nedostatků vyvarovat.

- v oblasti rozvoje občanských kompetencí:

Učitel vede v diskuzích žáky k tomu, aby respektovali přesvědčení druhých lidí, vážili si jejich vnitřních hodnot a byli schopni vcítit se do situací ostatních lidí. Předmět DEJb zde spolupůsobí s ostatními předměty na celkovém rozvoji občanských kompetencí. Zároveň je žák veden k tomu, aby byl schopen zhodnotit, která společnost v dějinách 20. století nerespektovala lidská a občanská práva.

- v oblasti rozvoje kompetencí k podnikavosti:

V rámci předmětu např. seznamuje s vývojem nových technologií a nových přístupů a postupů (zvl. vývoj techniky ve 20. století a z něj vyplývající změny každodennosti, vývoj zbraní používaných ve světových konfliktech, práce s AV médií, tvorba prezentací, role médií v dané době apod.). Musí si také uvědomit nezastupitelnou roli, kterou má znalost především moderních euroamerických dějin a českých (československých) pro orientaci v současném světě.

- v oblasti vytváření a upevňování kognitivních struktur:

S žáky cíleně a pravidelně opakujeme předávané znalosti a dovednosti, zvláště pojmů daného oboru, psaním testů, myšlenkových map a srovnávacích tabulek a přehledů apod. Nezastupitelnou roli hraje tvorba a předvádění vlastních žákovských prezentací a následné reagování na dotazy od spolužáků, popř. sebehodnocení a formulování a obhajování vlastních názorů a postojů. Samozřejmými pomůckami jsou mapy, tabulky, grafy, časové přímky, CD, ale také video, noviny a časopisy a další informační zdroje.

Charakteristika předmětu POLITOLOGIE (v BLOKU, zkratka POLb)

1. Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu

Předmět POLITOLOGIE je součástí společenskovedního základu a je určen pro studenty, kteří se chtějí profilovat v oborech humanitně zaměřených. Představuje v rámci vzdělávání na čtyřletých gymnáziích a na vyšším stupni víceletých gymnázií (kvinta až oktáva) součást oboru ČLOVĚK A SPOLEČNOST, ČLOVĚK A SVĚT PRÁCE. Předmět je vyučován ve čtvrtém ročníku a oktávě gymnázia s časovou dotací dvou hodin týdně. **Aplikuje teoretické poznatky ze všech oblastí ZSV na konkrétně stanovené období českých a československých dějin. V předmětu jsou uplatňovány mezipředmětové vztahy s dějepisem a geografii. Studenti se efektivně připravují na závěrečnou maturitní zkoušku ze ZSV a přijímací řízení na VŠ.**

Výuka probíhá formou řešení problému ve skupinách. Skupiny si vyberou období českých či československých dějin a dokáží vhodně aplikovat teorii ZSV na zadané období. Po přípravě prezentují své závěry před ostatními studenty. Stanovený problém komplexně rozebírají z těchto hledisek:

- politologického
- charakteristiky státu
- politického zřízení
- politických subjektů
- dělby státní moci
- ideologie
- právního
- právního řádu
- mezinárodních vztahů
- začlenění do mezinárodních organizací

existence globálních problémů
psychologického
existujících psychologických směrů v daném období (v celosvětovém měřítku) a jejich významných představitelů
sociologického
existujících sociologických směrů a jejich významných představitelů
sociální struktury společnosti
procesu socializace
náboženství
úlohy masmédií
ekonomického
ekonomického systému
národního hospodářství a úlohy státu v ekonomice
úrovně ekonomiky

Úroveň teoretických znalostí studentů bude zjišťována formou písemných testů.

4. Výchovné a vzdělávací strategie

- v oblasti motivace: Výuka musí být poutavá a mnohotvárná. Je nezbytné, aby si studentka/student při každé vyučovací hodině předmětu politologie uvědomil význam poznávaných informací, získávaných a upevňovaných dovedností a schopností. Proto je vždy nutné, aby studenti byli upozorňováni na teoretické i praktické využití poznání, popřípadě aby byli vyzýváni k formulování vlastních názorů na tuto využitelnost.

- v oblasti rozvoje kompetencí k učení: Učitelka/tel vede studentky/ty ve shodě s klíčovými kompetencemi k učení dle RVP k vybírání a využívání vhodných způsobů, metod a strategií pro efektivní učení. Učitel/učitelka vede studentku/studenta k tomu, aby pracovala/pracoval samostatně (vyhledání příkladů dané problematiky v textu, na internetu, v jiných pomůckách), aby bylo využito kritického rozboru získaných poznatků.

Nezbytností je, aby žák poznával smysl a cíl učení, chápal důležitost a praktickou využitelnost poznávaného a uvědomoval si možnosti svého dalšího zdokonalování. Toho lze dosáhnout například motivací pro další studium, pozitivním hodnocením přínosu učení pro život, studiem literatury i jiných zdrojů. Učitelka/tel vede studenty ke kritickému přístupu k různým zdrojům informací, k hodnocení

Gymnázium Jiřího Ortena, Kutná Hora

získaných informací z hlediska jejich věrohodnosti, jejich zpracovávání a dalšímu využití při studiu. Motivuje je k doplňování si vědomostí, systematizování a vědomého využívání těchto informací pro další rozvoj a uplatnění ve společnosti. Pomáhá jim v propojování poznatků s jinou látkou v rámci předmětu. Vede je k aplikaci poznatků na dané historické období.

- v oblasti rozvoje kompetencí k řešení problému: Učitelka/tel vede studentky/ty k vnímání nejrůznějších problémových situací a na základě získaných poznatků k jejich řešení. V předmětu politologie aplikuje poznatky z psychologie, sociologie, ekonomie, práva, etiky, což zhodnotí především při realizaci prezentací. Především v nich se projeví schopnost studentky/studenta využít osvojené vědomosti a dovednosti. Schopnost řešení problémů lze prokázat rovněž na výsledcích pravidelných testů, při vyhledávání různých informací a jejich správném použití. Podporuje uplatňování základních myšlenkových operací (srovnávání, třídění, analýzy, syntézy, indukci, dedukci, abstrakci, generalizaci), ale i fantazie, intuice a představivosti v poznávacích, učebních, pracovních a tvůrčích činnostech. Vyučující je otevřený k nalezení nových a originálních postupů a řešení problémů, motivuje studentky/ty k nacházení různých alternativ řešení a navrhování variant řešení problémů a zvažování jejich předností, rizik a možných negativních důsledků.

- v oblasti rozvoje komunikativních kompetencí: Vyučující svou důsledností vede studentky/studenty k dodržování zásad správné komunikace, upozorňuje na použití tzv. zakázané rétoriky, dbá na řeč těla, u starších ročníků také na dodržování etikety. Vhodně zapojuje do výuky metodu skupinové práce, řízeného rozhovoru, metodu volného psaní, brainstormingu.

Učitel/učitelka respektuje názory studentek/studentů, vede je k obhajobě svých názorů, vytváří spolu se studujícími zdravé, přátelské prostředí pro kvalitní komunikaci.

- v oblasti rozvoje sociálních a personálních kompetencí: Učitel/učitelka vede studenty/studentky ke vzájemné komunikaci a spolupráci díky moderním metodám výuky, diskusím na dané téma, komunikaci mezi studenty a studentkami navzájem. Podporuje je v posuzování jejich reálných duševních možností, schopnosti sebereflexe, odhadu důsledků vlastního jednání a chování.

- v oblasti rozvoje občanských kompetencí: Učitelka/tel vede studentky/ty k vzájemné toleranci a respektu druhých lidí, bez ohledu na jejich barvu kůže, vyznání, sexuální orientaci. Studenti jsou vedeni k empatii, solidárnosti, rozpoznání vnitřních hodnot člověka. Jsou vedeni k účasti na besedách. Mohou se zúčastnit filmových a divadelních představení, návštěv galerií, muzeí, kostelů. U studentek/studentů je rozvíjeno jejich estetické cítění, smysl pro spravedlnost, řád, právo a povinnost, smysl pro zodpovědnost nejen vůči druhým, ale i vůči sobě samé/samému. Vede je k stanovení si krátkodobých i perspektivních cílů, vycházejících nejen z vlastních potřeb a zájmů, ale i z potřeb společnosti, k cílevědomému uskutečňování zodpovědného a tvořivého přístupu k plnění povinností a úkolů. Podporuje tolerantní, vstřícný, otevřený, ale i kritický přístup k názorům druhých, vede je k chápání jejich potřeb a postojů, respektování hodnot druhého člověka a jeho přesvědčení. Ukazuje význam stanovených pravidel pro předmět politologie.

- v oblasti rozvoje kompetencí k podnikavosti: Učitelka/tel přispívá k rozvoji podnikavosti podporou studentů k rozvíjení vlastních nápadů a jejich dotáhnutí do konce. Ukazuje směr dalšího vzdělávání v budoucím profesním zaměření studentky/a. Samostatným řešením problémů rozvíjí jejich odborný i osobní potenciál.

- v oblasti rozvoje kognitivních struktur: K trvalému osvojení učiva učitelka/tel přispívá zdůrazňováním souvislostí a podporou znalostí z různých oborů. Důsledně využívá dostupné prostředky výpočetní techniky k prezentacím, dále pak noviny a časopisy, odbornou literaturu a další informační zdroje. Z hlediska interaktivního vyhledávání je nejdůležitější částí kognitivní struktury soubor znalostí o řešeném problému a jeho okolí. Proces vyhledávání informací má vliv na změnu kognitivní struktury uživatele a speciálně na vývoj pojetí problému. Žák získává znalosti o terminologii oboru, vztazích mezi pojmy, souvisejících pojmech, dalších tématech, zajímavých citacích či jménech. To vše je důležité pro osvojování znalostí, celoživotní vzdělávání, uplatnění kreativity při překonávání pracovních problémů atd.

Charakteristika předmětu

ZEMĚPIS (v BLOKU; ZEMb)

1. Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu

Zeměpis v rámci bloku je volitelným předmětem pro studenty čtvrtých ročníků, který vyučujeme v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda a Člověk a společnost. Jeho záměrem je nejen opakovat znalosti a dovednosti předmětu geografie, ale hlavně je rozšířit tak, aby současný geopolitický svět popisovaly ve vzájemných souvislostech. Hlavní náplní jsou fyzickogeografická a socioekonomická témata, která jsou rozebírána v kontextu současného bipolárního rozdělení světa na bohatý sever a chudý jih. Součástí bloku je samozřejmě i regionální charakteristika základních geopolitických makroregionů světa.

Předmět vyučujeme ve čtvrtém ročníku s časovou dotací 2 hodiny týdně. Výuka probíhá v učebně vybavené dataprojektorem, videem a interaktivní tabulí. K dispozici je též obsáhlý soubor nástěnných map a tematické atlasy. K výuce je možné využívat i multimediální učebnu.

2. Sebehodnocení žáka

Nedílnou součástí evaluace v předmětu je sebehodnocení studenta. Nejenže s učitelem rozebere silné a slabé stránky zkoušení, ale sám navrhuje stupeň ohodnocení. Výsledná známka však není pouhým průměrem hodnocení studenta a hodnocení učitele. Ta je vždy v kompetenci vyučujícího. Podklady pro sebehodnocení získává student zejména soustavným pozorováním svých aktivit v hodinách zeměpisu, sledováním výkonů a připravenosti na výuku. Výsledná známka je tedy kompilací analýzy jeho znalostí a dovedností, které jsou prověřovány různými druhy a formami zkoušení (písemné i ústní), samostatnými pracemi, zvláště prezentacemi, aktivitami při hodině, tvorbou hodnotících textů pro jednotlivé tématické celky. Prezentace jsou jedním z pilířů znalostního i dovednostního charakteru. Hodnocení a známkování není postaveno pouze na prezentaci samotné, ale také na jejím verbálním doprovodu a hlavně jejím obhájení před učitelem a celou třídou.

Práce s chybou je jednou ze základních zpětných vazeb mezi vyučujícím a studentem. Student na chyby upozorní, analyzuje je a bere si z nich ponaučení. V neposlední řadě je součástí sebeevaluace rozbor jeho práce ve skupině. Schopnost koordinovat práci s ostatními studenty, schopnost participace na výsledku a úspěchu skupiny, či vyvozování neúspěchů je jedním z pilířů sebehodnocení studenta v hodinách zeměpisu.

3. Profil absolventa

Znalosti, dovednosti a postoje dokáže využívat v praktickém životě nejen ve svůj prospěch, ale i ve prospěch celé společnosti

Geografické učivo využívá pro další vzdělávání

V souvislostech vysvětlí principy fungování přírody a planety Země

Vysvětluje činnost člověka v krajině

Používá a využívá informační technologie k dosažení aktuálního přehledu o současném světě

Chápe princip trvale udržitelného rozvoje.

Zajímá se o otázky ochrany životního prostředí

Je tolerantní k multikulturní společnosti, uvědomuje si pozitiva a negativa evropské i světové migrace, osvojuje si demokratické a mezilidské principy

Respektuje základní hodnoty – je však netolerantní k projevům rasismu a xenofobie

4. Výchovné a vzdělávací strategie

- v oblasti rozvoje kompetencí k učení

V hodině učitel předkládá pracovní listy, texty, úlohy a projekty. Při jejich řešení studenti pracují s různorodými zdroji informací. Prostřednictvím učení vede studenty k samostatnému a kritickému myšlení, ke hledání a formulování otázek, ke schopnosti rozlišovat podstatné od nepodstatného. Student je pomocí různých strategií nucen vyvozovat obecné závěry. Učitel pomocí slepých map, testů, třídění pojmů, časových os, práce s interaktivní tabulí upevňuje znalosti studentů. Důraz klade nejen na všeobecný přehled, ale hlavně na hledání společných znaků, nadřazených termínů či podobných událostí. Pravidelně opakuje místopis na politické mapě států světa.

- v oblasti kompetencí k řešení problémů

Učitel by se měl snažit ke každému tématu zvolit problémový přístup tak, aby aktivně vtáhl studenty do „děje“. Aktivní přístup při řešení problémů má navodit u studenta pocit zodpovědnosti za výsledky své práce u konkrétního tématu. Společným cílem interaktivní dvojice učitel a žák je hledání důkazů a argumentů pro svá tvrzení.

- v oblasti rozvoje komunikativních kompetencí

Učitel dbá na rozvoj jazykových dovedností studentů s důrazem na používání vhodných jazykových prostředků. V diskusích podporuje používání odborné geografické terminologie. Rozvíjí schopnosti studentů pracovat s tabulkami, grafy, odbornými texty a mapami. Na základě analýzy těchto zdrojů vede studenty k výběru podstatných informací a schopnosti jejich interpretace. Jednou z možností, jak interpretovat výsledky své práce, je prostřednictvím všech dostupných informačních technologií.

- v oblasti sociálních a personálních kompetencí

Práce je ve většině případů nastavena tak, aby studenti aktivně spolupracovali a komunikovali při řešení společných či individuálních cílů. Diskuse a obhájitelná deklarace svých názorů je stavěna proti intoleranci a neschopnosti naslouchat druhým. Učitel podporuje takovou práci, ve které dochází k naplnění dosažitelných cílů založených na hodnotných mezilidských vztazích.

Gymnázium Jiřího Ortena, Kutná Hora

- v oblasti rozvoje občanských kompetencí

Učitel pomáhá studentům s orientací v geopolitických událostech světa v globálních souvislostech. Snaží se o upevnění společensky přijatelných postojů. Ty negativní důrazně nezakazuje. Naopak stávají se předmětem společné diskuse s cílem negativní postoje argumenty logicky ovlivnit. Studentu není vnucován jiný postoj. Je dbáno na názorovou pluralitu, která by měla obohatit všechny zúčastněné.

- v oblasti kompetencí k podnikavosti

Učitel vybírá tématické okruhy a aktuální problémy tak, aby maximálně rozvíjely představy o současném tržním prostředí světa s možnými riziky v inkriminovaných oblastech. Dosažené znalosti a dovednosti by měly vést k uspokojení osobních potřeb studenta a pomoci mu v dalším profesním růstu. Základním cílem zůstává rozvíjet kompetence tak, aby studentovi pomohly nejen uplatnit se na trhu práce, ale také, aby byl schopen řešit reálné životní situace .

- v oblasti vytváření a upevňování kognitivních struktur

Učitel pomocí tématických, testů, slepých map, pětiminutovek, křížovek, třídění pojmů do tabulek, tvorbou hodnotících textů a interaktivních programů na datové tabuli opakuje a upevňuje znalosti žáků. Důraz klade nejen na obecný přehled, ale zejména na vysvětlování přírodních a socioekonomických jevů samotných či ve vzájemné interakci. Cyklicky opakuje i základní orientaci v mapě s pomocí předem stanoveného seznamu pojmů.